

Tax & Legal

Daně

Právo

Ze světa

Z judikatury

Krátce

Červen 2017

Editorial

Horké léto letos zažije minimálně 1 519 daňových poplatníků. Přesně takový je počet emitentů korunových dluhopisů, které finanční správa zkontroluje pod heslem „padni komu padni“. Nepochybně lze najít mezi jednotlivými poplatníky odlišné okolnosti, jež mohou rozhodnout o výsledku šetření finančního úřadu. Doporučujeme využít všech prostředků k obhajobě – nepůjde totiž jen o doměření daně, ale i o reputační riziko s možnými trestněprávními dopady. V řadě případů budou mít konečné slovo zřejmě až soudy.

V souvislosti s korunovými dluhopisy se objevil nestandardní návrh novely zákona o investičních pobídkách. Ta nepřináší změny v podpoře investic, ale má za cíl zdanit korunové dluhopisy. Dani by podléhaly úroky z dluhopisů, u nichž vlastníci dluhopisu a jeho emitent byli v okamžiku emise nebo nabytí dluhopisu spojenými osobami. Novela zákona může být projednána a schválena již v prvním čtení, tj. ve zrychleném legislativním procesu, s předpokládanou účinností od 1. ledna 2018.

„Skutečnou“ novelu zákona o investičních pobídkách lze očekávat zřejmě až po říjnových volbách s předpokládanou účinností od ledna 2019. Bez ohledu na volby avizovalo ministerstvo průmyslu a obchodu snahu zatraktivnit investiční pobídky pro technologicky náročnější investice s důrazem na výzkumné a vývojové aktivity. Aktuálně se diskutuje o zvýšení podílu peněžní hmotné podpory a úpravě podmínky týkající se minimálního počtu pracovních míst. Zejména u expanzních projektů investoři vnímají podmínku pracovních míst negativně, a to i s ohledem na aktuální situaci na trhu práce.

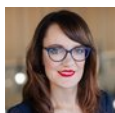
Tomáš Kroupa
Partner
KPMG Czech Republic

Nový zákon o daních z příjmů – na co se můžeme těšit?

Nový zákon o daních z příjmů je dlouho deklarovanou prioritou ministerstva financí (MF). Dle zákulisních informací už paragrafované znění získává konkrétní obrysy a přivítá po podzimních volbách v úřadu nového ministra.

Ladislav Malůšek
lmalusek@kpmg.cz
222 123 521

Jana Fuksová
jfuksova@kpmg.cz
724 981 205

MF představilo přepracovaný Souhrn řešení inovace regulace zdanění a zpojistnění příjmů. Nový dokument je oproti verzi představené na podzim výrazně rozsáhlejší. Přestože stále neobsahuje konkrétní návrhy, naznačuje směřování nového zákona. Shrnujeme to nejzajímavější.

- Některé subjekty by mohly při určování základu daně vycházet z výsledku hospodaření podle IFRS. Pro začátek se uvažuje o bankách a pojišťovnách.
- Diskutuje se zavedení dobrovolné konsolidace v oblasti daně z příjmů. Zatím přicházejí v úvahu tři úrovně konsolidace: od prostého převodu základů daně na jeden subjekt až po obdobnou konsolidaci, jakou známe z účetnictví.
- Z předchozí verze zůstává řada návrhů k oblasti majetku – snížení počtu odpisových skupin, možnost „poolového“ odpisování a přehodnocení definice technického zhodnocení jsou jen některé z diskutovaných novinek. Ve hře zůstává i plná daňová uznatelnost výdajů na majetek v okamžiku jejich vynaložení.
- Vedle majetku by mohly velké změny čekat i oblast pohledávek. MF zvažuje zrušit daňové opravné položky a definovat pouze „odepsatelné“ pohledávky. Ministerstvo si od tohoto kroku slibuje značné administrativní zjednodušení. Vysoké nároky však budou kladeny na jednoznačné vymezení okamžiku, kdy bude možné pohledávku daňově odepsat.
- Banky a další poskytovatelé úvěrů by se mohli dočkat zásadní změny u opravných položek k pohledávkám z úvěrů. MF uvažuje o tvorbě daňových opravných položek na základě časových testů, jaké známe u výnosových pohledávek, bez propočtu ročních limitů tvorby. Přehodnocovat by se mělo také to, kdo a k jakým pohledávkám z úvěrů bude moci opravné položky tvořit.
- Průlomovou myšlenkou je až neomezená převoditelnost daňových ztrát do budoucna. Méně příjemnou stránkou je prodloužení lhůty pro stanovení daně. MF však připouští výměnný obchod – možnost vzdát se minulé daňové ztráty výměnou za lhůtu pro stanovení daně.
- Pro pojišťovací sektor bude zásadní diskuze ohledně daňové uznatelnosti technických rezerv – MF si klade otázku, zda pro daňové účely vycházet z výše technických rezerv podle účetních předpisů nebo podle Solvency II.

3 | Daňové a právní aktuality – červen 2017

4 | Daňové a právní aktuality – červen 2017

© 2024 KPMG Česká republika, s.r.o., společnost s ručením omezeným založená dle právních předpisů České republiky a členská společnost globální organizace nezávislých členských společností KPMG, přidružených ke KPMG International Limited, soukromé anglické společnosti s ručením omezeným. Všechna práva vyhrazena.

Nové investiční pobídky?

V současné době se projednává návrh změn investičních pobídek v České republice. Investiční pobídky si oblíbili zejména investoři z řad výrobních společností, kteří díky nim získali daňové prázdny na rozšíření stávající či zavádění nové výroby. Co je důvodem zvažovaných změn a jakých úprav by měly doznat investiční pobídky? Odkdy nás tato změna čeká?

Jan Linhart
jlinhart@kpmg.cz
222 123 617

Karin Stříbrská
kpmg@kpmg.cz

Důvodem k předložení novely pobídkového zákona je potřeba reagovat na vývoj české ekonomiky a omezená flexibilita stávajícího systému investičních pobídek. Současný systém totiž neumožňuje zvýhodnit projekty, které jsou technologicky náročné, mají úzkou návaznost na aktivity výzkumu a vývoje nebo vyžadují vyšší podíl vysoce kvalifikované pracovní síly. Naopak potřeba využití investičních pobídek jako nástroje podpory zaměstnanosti je v současné době již překonaná.

Nové investiční pobídky by se měly primárně soustředit na posílení podpory technologických center a center strategických služeb (TC a SSC), a to ve dvou oblastech. Měl by se zvýšit limit pro poskytování peněžní hmotné podpory na pořízení dlouhodobého majetku na úkor daňové pobídky, a to až do výše 20 % z celkových způsobilých nákladů. Dále by se hmotná podpora TC a SSC na vytváření nových pracovních míst měla poskytovat ve všech krajích České republiky (kromě Prahy, kde není regionální podpora povolena). Tato změna významně rozšiřuje územní působnost pro přímé dotace na pořízení majetku v režimu investičních pobídek.

Další změna by se měla týkat stávající podmínky pro tvorbu a obsazení 20 nových pracovních míst. Metodika uplatňovaná při prokazování splnění této podmínky (ve vztahu k počtu zaměstnanců celé společnosti) se totiž liší od metodiky používané při prokazování zachování této podmínky (ve vztahu k podpořené činnosti). Splnění této podmínky je pro řadu investorů obtížné, především u investic do rozšíření nebo modernizace stávajících výrobních kapacit.

Navrhuje se sjednocení přístupu, a to tak, aby se obě podmínky sledovaly pouze za provozovnu. V důsledku toho by bylo jednodušší prokázat splnění této podmínky. Diskutuje se i o dalším zmírnění nebo úplném vypuštění této podmínky, protože jde o hlavní překážku expanze stávajících investorů u projektů s vysokou přidanou hodnotou. Takové projekty totiž s sebou nesou vysoký stupeň automatizace, avšak nevytváří tolik pracovních míst.

V oblasti podpory výrobních podniků předpokládá návrh zavedení nové podmínky v podobě minimální výše mezd vyplácených zaměstnancům výrobního podniku, a to určitým procentem z průměrné mzdy v regionu. Kromě toho se vedou diskuze i o dalších podmínkách – ať už jde o zpřísnění, či naopak uvolnění některých současných pravidel. MPO předpokládá, že předloží věcný záměr vládě do konce června. Projednání novely proběhne až po volbách do Poslanecké sněmovny. Účinná novela bude zřejmě až od 1. ledna 2019.

Nejen (korunové) dluhopisy pod drobnohledem finanční správy

V minulých týdnech zahájila finanční správa plošná šetření v oblasti financování. Zaměřuje se zejména na společnosti, které před rokem 2013 emitovaly tzv. „korunové dluhopisy“. V rámci koordinovaného postupu se však neomezuje pouze na problematiku srážkové daně.

Petr Toman
ptoman@kpmg.cz
724 244 076

Veronika Červenková
kpmg@kpmg.cz

Daňové prověrky emitentů korunových dluhopisů, které finanční správa zahajuje v poslední době, probíhají podle společného vzoru. Je tak zřejmé, že i v tomto případě finanční správa připravila metodiku, kterou uplatňují správci daně bez rozdílu. Prověrky, které se obvykle zahajují jako místní šetření, přecházejí ve velmi krátké době, mnohdy ještě před jeho ukončením, do standardní daňové kontroly. Praktický význam prováděného místního šetření tak není zcela zřejmý. Informace získané v průběhu místního šetření však může kontrolní orgán využít jak v následné daňové kontrole daného subjektu, tak i v dalších řízeních – například při daňových kontrolách jiných osob.

Na obecné úrovni se postupy daňové správy nezaměřují pouze na způsob uplatnění srážkové daně u emitovaných korunových dluhopisů a možnou aplikaci principu „zneužití práva“, kdy postup kontrolního orgánu směřuje k prokázání ekonomických důvodů pro emisi těchto dluhopisů. Předmětem zkoumání jsou i další aspekty, jako například otázka výše úrokové sazby v návaznosti na ustanovení o cenách obvyklých, či potřeba dodatečného financování v době emise ve vazbě na obecná ustanovení o daňové uznatelnosti nákladů. Zkoumané oblasti i konkrétní otázky se tak u většiny kontrolovaných subjektů kryjí.

Významný je také fakt, že kontroly se obvykle nesoustředí jen na zkoumání podmínek emise korunových dluhopisů, ale také na podmínky dalšího financování včetně úvěrového financování jak od spřízněných osob, tak i od třetích subjektů, případně na podmínky dalších dluhopisových programů. Je tak možné, že získané poznatky finanční správa využije i při pozdějších kontrolách dalších subjektů.

MLI: Česká republika volí minimalistický přístup

V polovině května vláda schválila návrh na sjednání Mnohostranné úmluvy o implementaci opatření k boji proti snižování daňového základu a přesouvání zisků ve vztahu k daňovým smlouvám. Necelý měsíc před oficiálním podpisem úmluvy se k ní připojila pouze v minimalistické variantě.

Tomáš Prchal
kpmg@kpmg.cz
222 124 316

Klára Nesvadbová
klaranesvadbova@kpmg.cz
222 123 941

Mnohostranná úmluva neboli multilaterální instrument (dále jen MLI) je nástroj OECD, jehož hlavním cílem je zamezit zneužívání smluv o zamezení dvojímu zdanění formou přesouvání zisků do zemí s nulovým nebo nízkým daňovým zatížením.

V zásadě existují dva druhy ustanovení, která MLI nabízí: takzvané minimální standardy a volitelná ustanovení. Minimální standardy musí být obsaženy ve všech smlouvách o zamezení dvojímu zdanění. Volitelná ustanovení závisí na dohodě smluvních stran a v případě shody smluvních stran se nemusí zavádět vůbec. Doposud nebylo jasné, jaký postoj k MLI Česko zaujme. Z vládního návrhu nyní vyplývá, že Česká republika přijme pouze minimální standardy, tj. pravidlo proti zneužívání bilaterálních smluv („Principal Purpose Test“) a pravidla pro efektivnější řešení sporů dohodou („Dispute Resolution“).

Záměrem České republiky je pokrýt úmluvou všechny platné bilaterální smlouvy o zamezení dvojímu zdanění. Výjimkou je smlouva s Jižní Koreou, která již požadovaná ustanovení obsahuje. V konkrétní bilaterální smlouvě se změny uplatní pouze v případě, že i druhý smluvní stát podřadí tuto smlouvu pod režim úmluvy a oba státy budou souhlasit s identickým zněním daného ustanovení. Jak se úmluva projeví v konkrétních bilaterálních smlouvách, bude výsledkem dalších dvoustranných jednání. Může tedy nakonec dojít k širší implementaci než v rozsahu pouhých minimálních standardů, jak nyní navrhuje Česká republika.

ePrivacy bude chránit online data

Počátkem tohoto roku zveřejnila Evropská komise první oficiální návrh tzv. ePrivacy nařízení. Uvedené nařízení má představovat zvláštní právní předpis k obecnému nařízení o ochraně osobních údajů, známému rovněž pod zkratkou GDPR. Účinnost obou uvedených nařízení má nastat již 25. května 2018. V případě ePrivacy je však legislativní proces teprve na začátku – na rozdíl od nařízení GDPR, které již bylo přijato. Tento termín se tak jeví jako příliš krátký.

Filip Horák
kpmg@kpmg.cz

Ladislav Karas
lkaras@kpmg.cz
732 529 392

Do budoucna by ePrivacy mělo nahradit stávající směrnici o soukromí a elektronických komunikacích č. 2002/58/ES. ePrivacy se dotkne nejen poskytovatelů služeb elektronických komunikací, veřejně dostupných seznamů a softwaru umožňujícího elektronickou komunikaci, ale také všech osob zasílajících online marketingová sdělení nebo shromažďujících data o koncových zařízeních jednotlivých uživatelů. ePrivacy má ambici zjednodušit pravidla týkající se tzv. cookies, přinést lepší ochranu metadat (jde například o údaje jako místo, čas a doba trvání hovoru) a zpřísnit podmínky pro nevyžádané obchodní nabídky.

K návrhu ePrivacy se již vyjádřil evropský poradní orgán složený ze zástupců národních regulátorů, tzv. pracovní skupina WP29. Pozitivně hodnotí kupříkladu širokou osobní působnost, do které budou spadat i poskytovatelé internetových komunikačních služeb, označovaných rovněž jako Over-the-Top služby (například WhatsApp nebo Facebook Messenger). Nařízení také umožňuje chránit nejen fyzické, ale i právnické osoby, které mohou být obětí obtěžujícího jednání nebo odposlouchávání komunikace.

Nad některými ustanoveními naopak vyjadřuje WP29 znepokojení. To se týká zejména nastavení podmínek pro sledování polohy koncového zařízení, například pomocí tzv. WiFi-trackingu. WP29 dále postrádá výslovný zákaz používání tzv. tracking walls, kdy je přístup na webovou stránku podmíněn udělením souhlasu se shromažďováním údajů o uživateli. Takový přístup je v rozporu s principem stanoveným GDPR, podle kterého nelze poskytnutí služby podmiňovat udělením souhlasu. Celkově WP29 zdůrazňuje nutnost vykládat ePrivacy tak, aby byla zajištěna alespoň stejná úroveň ochrany, jakou bude nabízet GDPR.

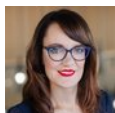
Za porušení ePrivacy hrozí shodně s GDPR pokuty až do výše 20 000 000 eur, případně 4 % celkového ročního obrátu. Vzhledem k vysokým sankcím by dotčené subjekty měly vývoj legislativního procesu nařízení pozorně sledovat. Uživatelé online komunikačních služeb se naopak mohou těšit na lepší ochranu svých dat.

Nezávislá seskupení osob v hledáčku SDEU

U Soudního dvora Evropské Unie (SDEU) čekají na posouzení čtyři případy, které řeší osvobození od DPH pro nezávislá seskupení osob. Závěry SDEU v jednotlivých kauzách mohou výrazně ovlivnit podmínky pro uplatnění tohoto osvobození nejen v České republice. Přinesou tato rozhodnutí reálnou možnost využít nezávislá seskupení osob i ve finančním sektoru?

Ladislav Malůšek
lmalusek@kpmg.cz
222 123 521

Jana Fuksová
jfuksova@kpmg.cz
724 981 205

SDEU v konečném rozsouzení sporu Evropská komise vs. Lucembursko uzavřel, že osvobození od daně pro nezávislá seskupení osob nelze omezovat pouze na ta seskupení, jejichž členové vykonávají výlučně činnosti, které jsou osvobozené od daně nebo při nichž nejsou osobami povinnými k dani. Tento výklad přitom dlouhodobě zastává i česká finanční správa. Jediná koruna zdanitelných příjmů podle ní automaticky vylučuje osvobození, což efektivně znemožňuje využití v praxi. To je ovšem v přímém rozporu s názorem SDEU. Ten je naopak přesvědčen, že služby seskupení, jehož členové vykonávají rovněž zdanitelné činnosti, lze osvobodit v rozsahu, v němž jsou tyto služby přímo nezbytné pro výkon nezdanitelných činností.

Finanční sektor by se ale neměl radovat předčasně. SDEU čeká ještě rozhodnutí v dalších třech kauzách. Mimo jiné bude řešit otázku aplikovatelnosti osvobození služeb nezávislých seskupení i v sektoru finančních činností a pojišťovnictví. Generální advokáti již zveřejnili svá stanoviska, shodu však nenašli. Podle generální advokátky Kokott toto osvobození ve finančním sektoru nelze vůbec aplikovat. Oproti tomu generální advokát Wathelet je přesvědčen, že osvobození služeb seskupení i v sektoru finančních a pojišťovacích služeb nic nebrání. Nezávislá seskupení osob jsou zařazena mezi osvobození od DPH ve veřejném zájmu (čl. 132 směrnice). Do této oblasti typicky náleží zdravotnictví, kultura a školství. Jádrem rozporu mezi oběma generálními advokáty tak je, zda se osvobození vztahuje jen na seskupení, jež působí v těchto oblastech či nikoli. Na definitivní odpověď si budeme muset ještě počkat.

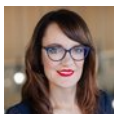
SDEU bude muset vyřešit i řadu dalších nejasností – např. zda mohou seskupení fungovat přeshraničně nebo musí-li mít skutečně formu právnické osoby, jak požaduje i český zákon o DPH. Otevřených otázek zůstává mnoho a některé odpovědi si možná vyžádají i změnu zákona o DPH.

SDEU otevírá cestu, jak nárokovat dvakrát zaplacenou DPH na státu

Nesprávné uplatnění režimu DPH může mít pro daňového poplatníka dalekosáhlé důsledky i v případě, že fakticky nedošlo ke krácení státního rozpočtu. Pokud správce daně zjistí, že nebyl aplikován režim přenesené daňové povinnosti, přestože to zákon předepisuje, doměří daň bez ohledu na to, zda dodavatel daň již jednou odvedl. Rozsudek soudního dvora otevírá cestu nárokovat tuto dvakrát odvedenou DPH na státu zpět.

Viktor Dušek
vdusek@kpmg.cz
222 123 746

Jana Fuksová
jfuksova@kpmg.cz
724 981 205

Milan Hladík
kpmg@kpmg.cz

V praxi může dojít k situaci, kdy dodavatel neuplatní režim přenesené daňové povinnosti a odběrateli fakturuje v obecném režimu, tedy včetně daně z přidané hodnoty. Často se tak děje proto, že hranice mezi tím, kdy má být uplatněn standardní režim a kdy zvolit režim přenesené daňové povinnosti, není vždy úplně zřejmá.

V případě, že odběratel zaplatí celou fakturu včetně DPH u plnění, které mělo být předmětem režimu přenesené daňové povinnosti, vystavuje se riziku, že správce daně takový postup zpochybní a dodatečně mu doměří daň, již už fakticky jednou zaplatil. Přitom aplikace režimu přenesené daňové povinnosti je zodpovědností odběratele, nikoliv dodavatele, byť ten vystavuje daňový doklad.

Reálně tak dochází k odejmutí nároku na odpočet, přestože čistě technicky jde stále o doměření daně na výstupu. Odběrateli v takovém případě není nic platné, že prokáže zaplacení daně dodavateli, a to dokonce ani v případě, že dodavatel daň přiznal a odvedl. V praxi tak může nastat i absurdní situace, kdy je z jedné transakce vymoženo a odvedeno DPH dvakrát. Dodavatel také nemusí mít možnost chybu napravit a vystavit opravný daňový doklad, protože již uplynula tříletá lhůta od konce zdaňovacího období, v němž zdanitelné plnění proběhlo.

Soudní dvůr Evropské unie (SDEU) se v dubnu zabýval případem C-564/15 Tibor Farkas, v němž došlo k výše uvedené aplikaci standardního režimu DPH, byť dle lokální legislativy mělo jít o režim přenesené daňové povinnosti. Daň byla na základě chybně vystavené faktury kupujícím zaplacená a prodávajícím přiznána a odvedena. Přesto maďarská finanční správa doměřila kupujícímu daň na výstupu.

SDEU v této věci potvrdil, že není v rozporu s evropskou legislativou v takovém případě daň doměřit. Zároveň však tento závěr korigoval, když konstatoval, že odběratel musí mít možnost nárokovat takto dodavatelem odvedenou DPH na státu. Nutným předpokladem podle SDEU je, že vrácení bezdůvodně naúčtované daně prodávajícím se jeví jako nemožné nebo nepřiměřeně náročné, například při jeho platební neschopnosti. Konkrétní procesní postup pro tuto situaci tuzemská legislativa nestanoví. To však neznamená, že členský stát může nárok na vrácení odmítnout.

10 | Daňové a právní aktuality – červen 2017

11 | Daňové a právní aktuality – červen 2017

© 2024 KPMG Česká republika, s.r.o., společnost s ručením omezeným založená dle právních předpisů České republiky a členská společnost globální organizace nezávislých členských společností KPMG, přidružených ke KPMG International Limited, soukromé anglické společnosti s ručením omezeným. Všechna práva vyhrazena.

Ručení za DPH v případě úhrady na zahraniční účet je v rozporu s komunitárním právem

Ručení příjemce zdanitelného plnění za nezaplacenou daň v případě, že je plnění uhrazeno bezhotovostním převodem na zahraniční účet, je v rozporu s právem Evropské unie, konstatoval v nedávném rozsudku krajský soud (sp. zn. 22 Af 102/2014).

Viktor Dušek
vdusek@kpmg.cz
222 123 746

Veronika Červenková
kpmg@kpmg.cz

Marcela Hýnarová
mhynarova@kpmg.cz
222 123 163

Krajský soud (KS) v tomto rozsudku v návaznosti na judikaturu Soudního dvora pro Evropskou unii (SDEU) zmínil, že jedním z indikátorů pro posouzení (ne)účasti na daňovém podvodu může být právě cena. Pokud se zboží nabízí za cenu nižší, než jakou lze rozumně očekávat, může to indikovat, že se zboží prodává bez DPH. Daň tak pravděpodobně nebude odvedena.

Hlavním tématem, kterému se však KS věnoval, bylo ručení v případě platby na zahraniční účet. Článek 21 odst. 3 tzv. šesté směrnice v zásadě umožňuje členským státům přijmout opatření, na jejichž základě je osoba zúčastněná na obchodech označena jako daňový dlužník. Dle současného nastavení institutu ručení v českém zákoně o DPH se ručitelem stává osoba de-facto jen proto, že provedla platbu na zahraniční účet. Stávající právní úprava však již ručiteli neumožňuje se této povinnosti (ručení) jakkoliv zbavit, a to ani po předložení důkazních prostředků prokazujících, že odběratel o neodvedení DPH ze strany dodavatele/dlužníka nevěděl, a ani vědět nemohl. Nepomůže ani prokázání skutečnosti, že neměl s dlužníkem jinak nic společného. Takové nastavení dává dle generálního advokáta SDEU vzniknout systému odpovědnosti bez zavinění, což je nad rámec toho, co je nezbytné pro ochranu plateb do veřejného rozpočtu.

KS tak ve svém rozsudku na základě několika rozhodnutí SDEU označil stávající institut ručení příjemce zdanitelného plnění v případě platby na zahraniční účet za rozporný s právem Evropské unie. V tuto chvíli je otázkou, jaký další postup finanční správa zvolí. Pokud by stejný závěr učinil i Nejvyšší správní soud, lze do budoucna očekávat rovněž změnu legislativy. V každém případě je vhodné se v obdobné situaci bránit a případně i pro tyto účely takovou argumentaci KS využít.

Auto se nám polámalo: princip úplného odškodnění u havarovaného vozidla

Ústavní soud opět rozhodoval o náhradě škody při automobilové havárii. Po sérii rozhodnutí, kdy se zohledňovala amortizace náhradních dílů použitých při opravě havarovaného vozidla, přišla na řadu otázka náhrady škody odpovídající rozdílu mezi cenou vozidla před havárií a po opravě.

Martin Hrdlík
mhrdlik@kpmg.cz
222 123 392

Linda Kolaříková
lkolarikova@kpmg.cz
222 123 889

Ústavní soud v minulosti stanovil, že při výpočtu skutečné výše škody na havarovaném vozidle nelze jednoduše říci, že pokud je poškozené vozidlo opraveno novými díly, je možné výši náhrady snížit o zhodnocení technického stavu vozidla. Takový přístup ke zjištění celkové výše skutečné škody by dle názoru ÚS nebyl dostatečný. Již v tomto rozhodnutí tak zmínil, že je vždy třeba zohlednit skutečnost, zda havarované vozidlo bude zpeněžitelné za nižší cenu než srovnatelně vybavený nehavarovaný vůz. Obecné soudy jsou přitom povinny takovéto nuance v tržní hodnotě vždy zkoumat. Musejí přitom vzít v potaz i charakter vyměněných autodílů. Nelze tudíž akceptovat postup, dle kterého by se plošně snížila požadovaná náhrada škody například o 50 % s obecnou argumentací, že použití nových dílů vedlo ve skutečnosti ke zvýšení hodnoty opravovaného vozu.

Ústavní soud v dřívějších rozhodnutích navíc konstatoval, že poškozený se do dané situace nedostal vlastní vinou a oprava vozu mu naopak byla v podstatě vnucena. Pokud ta tedy účelně směřuje k odstranění následků škodné události, není spravedlivé, aby poškozený musel na zprovoznění vozidla doplácet.

Je třeba podotknout, že zmíněná rozhodnutí se vztahovala k úpravě předchozího občanského zákoníku. Aktuální občanský zákoník ovšem již výslovně stanoví, že při určení výše škody se zohlední i to, co poškozený musí k obnovení nebo nahrazení funkce věci účelně vynaložit.

V nedávném rozhodnutí TZ 39/2017 Ústavní soud na své předchozí názory navázal, když rozhodoval o stížnosti obchodní společnosti, která se vedle nákladů na provedení opravy poškozeného vozidla domáhala i náhrady škody odpovídající rozdílu mezi jeho tržní hodnotou před poškozením a po opravě. Ústavní soud konstatoval, že přístup obecných soudů hradit pouze náklady na opravu a nereflektovat přitom rozdíl v tržní hodnotě věci, je v rozporu s právem na náhradu škody a ochranu vlastnictví. Zákonná ustanovení o náhradě škody tak mají být dle názoru ÚS vykládána co nejextenzivnějším způsobem, který zahrnuje veškeré náklady, jimž musel poškozený v důsledku protiprávního jednání škůdce čelit. Pokud se tedy poškozený nechová při opravě havarovaného vozu excesivně, náleží mu úplná náhrada škody včetně rozdílu mezi tržní hodnotou opraveného a nikdy nehavarovaného vozu.

Splnění podmínek pro osvobozené dodání

Prokazování nároku na osvobození od DPH při dodání zboží do jiného členského státu je v současnosti kvůli vzrůstajícím požadavkům správce daně stále složitější. Daňové subjekty proto jistě potěší každé rozhodnutí, které jim do budoucna trochu uleví, či přinese alespoň nějakou naději. Jedním z takových rozhodnutí může být i rozsudek Nejvyššího správního soudu (NSS) 1 Afs 253/2016 – 29.

Aleš Krempa
kpmg@kpmg.cz

Marcela Hýnarová
mhynarova@kpmg.cz
222 123 163

V tomto případě český plátce DPH dodával kovový odpad odběrateli do Německa a plnění z tohoto důvodu považoval za osvobozené od DPH. U dodavatele byla následně zahájena daňová kontrola a správce daně ho vyzval k předložení dokumentů prokazujících splnění podmínek pro osvobození tohoto dodání.

Při prokazování nároku na osvobození od DPH je potřeba kumulativně splnit tři podmínky. Zboží musí být dodáno do jiného členského státu osobě registrované k dani, zboží musí být odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu a tato přeprava musí být zajištěna plátcem, pořizovatelem nebo jimi zmocněnou třetí osobou.

Správce daně namítal, že odběratel nebyl v době obchodování registrován v Německu k DPH. Poukazoval také na nebezpečnost českého dodavatele, který si nezjistil bližší informace o přepravě zboží a také neprokázal, že zboží fyzicky opustilo území České republiky. Dodavatel a odběratel si sjednali podmínku EXW, což mj. znamená, že si odběratel hradil přepravu sám. To bylo doloženo čestným prohlášením jednatele odběratele, kterého následně vyslechnul správce daně jako svědka. Rovněž dodavatel předložil správci daně dodací listy a potvrzení o registraci odběratele k DPH v Německu.

Je sice pravda, že odběratel už nebyl v době obchodu fakticky registrován k DPH, ovšem v evropském systému VIES nebyla tato skutečnost zaznamenána. To, že se subjekty při mezinárodním obchodování s kovovým odpadem domlouvají „tak všelijak“, není podle NSS nijak překvapivé a nelze z toho usuzovat, že by se dopouštěly daňového úniku. Navíc, pokud měl správce daně pochybnosti o pravdivosti některých předložených důkazů, měl se zabývat dobrou vírou dodavatele a následovat tak závěry Soudního dvora EU ve věci Teleos. NSS kasační stížnost správce daně zamítl, protože si nedovedl představit další způsoby, jakými by dodavatel splnění podmínek pro nárok na osvobození od DPH mohl ještě prokázat.

Stručné aktuality, červen 2017

Daňové a právní novinky posledního měsíce jednou či dvěma větami.

Lenka Fialková
lfialkova@kpmg.cz
222 123 536

- Dle aktuálních informací by měla být v průběhu léta vyhlášena výzva dotačního programu Inovace, přičemž malá část alokace ve výši cca 300 mil. Kč bude určena i pro velké podniky. Výzva programu Potenciál by měla být vyhrazena pouze malým a středním podnikům.
- GFŘ vydalo informaci k daňovým povinnostem daňových subjektů poskytujících přepravu osob prostřednictvím mobilní aplikace společnosti UBER.
- V souvislosti s novelou zákona o DPH s předpokládanou účinností od 1. července 2017 se rozšiřuje okruh plnění podléhajících režimu přenesení daňové povinnosti. Oblast trvalého použití režimu přenesení daňové povinnosti bude nově od 1. července 2017 doplněna o zprostředkování dodání investičního zlata, dodání nemovité věci v nuceném prodeji, poskytnutí pracovníků v rámci stavebních a montážních prací, dodání zboží poskytnutého původně jako záruka a dodání zboží po postoupení výhrady vlastnictví.
- Senát odmítl zpřísnění podmínek pobytu a zaměstnávání cizinců v Česku v rámci novely cizineckého zákona. Bylo by to v rozporu s ústavou, právem EU i lidskoprávními závazky ČR, rozhodli dnes senátoři. Novelu tak dostane Sněmovna k opětovnému projednání.
- Novelu o plošném zavedení občanských průkazů s elektronickým kontaktním čipem schválil Senát. Průkazy s čipem se budou vydávat zdarma, ne za 500 korun jako nyní. Předlohu nyní dostane k podpisu prezident. Lidé budou moci žádat o vydání občanského průkazu a cestovního pasu ve zkrácené lhůtě. Doklad za vyšší poplatek získají do jednoho pracovního dne, nebo do pěti dnů od podání žádosti.

[LinkedIn](#) | [Twitter](#) | [Facebook](#) | [Instagram](#)

www.kpmg.cz

Tel.: +420 222 123 111

Informace zde obsažené jsou obecného charakteru a nejsou určeny k řešení situace konkrétní osoby či subjektu. Ačkoliv se snažíme zajistit, aby poskytované informace byly přesné a aktuální, nelze zaručit, že budou odpovídat skutečnosti k datu, ke kterému jsou doručeny, či že budou platné i v budoucnosti. Bez důkladného prošetření konkrétní situace a řádné odborné konzultace by neměla být na základě těchto informací činěna žádná opatření.

© 2024 KPMG Česká republika, s.r.o., a Czech limited liability company and a member firm of the KPMG global organization of independent member firms affiliated with KPMG International Limited, a private English company limited by guarantee. All rights reserved.